

Ką pravartu žinoti tėvams ir pedagogams apie vaikų intymių kūno vietų lietimą?!

Viena iš dažnesnių temų, kuria neretai vengia kalbėtis tėvai ir pedagogai - mažamečių vaikų intymių kūno vietų lietimas. Tiek tėvams, tiek pedagogams pravartu žinoti, jog vaikui savo kūno tyrinėjimas – normalus vystymosi etapas. *Kūdikiai* nėra skirtumo, kas yra pirštas, o kas – genitalijos. Jis tiesiog bando paliesti viską, ką tik gali pasiekti, ir taip tyrinėja savo pojūčius. Per lytėjimo pojūtį, kai liečiamos tam tikros kūno dalys, tiek vaikas, tiek suaugęs jaučia malonumą. Ne paslaptis, jog mažieji mielai bėgioja nuogutėliai po namus; nesileidžia uždėti sauskelnių, grupėje linkę prieš pietų miegą nusiimti jas; mielai liečia savo kojytes, pirštukus ir kitas kūno vietas. Per lytėjimą vaikai dažnai nusiramina. Tiek suaugę, tiek vaikai iš prigimties siekia saugumo ir malonumo pojūčio. Jau gimęs vaikas malonumą, nusiramimą patiria per burną: žįsdamas mamos krūtį, čiulpdamas savo nykštį, čiulptuką. 3-5 metų vaikai pradeda aktyviau domėtis savo kūnu, jį liečia, klausia tėvų kuo skiriasi berniukas nuo mergaitės. Tokiu būdu dažnai *per lytėjimą vystosi vaiko pažintinė raida apie save ir jį supantį pasaulį*. Tačiau kada vaikas labiau ima liesti savo intymias kūno vietas, sunerimstame, pasimetame, nežinome kaip į tai reaguoti. Momentų, kai su savo intymiomis kūno dalimis susipažįsta vaikai per lytėjimą, *neriekia prilyginti katastrofai*. Vaikas tokiu būdu nusiramina arba pašalina susikaupusią įtampą. Ir jeigu prisilietimas prie lytinių organų vaikui bus malonus, jis stengsis šį veiksmą pakartoti.

Ką svarbu žinoti:

- Neišgąsdinkite vaiko. Dažnai suaugusiųjų reakcijos dėl religinių įsitikinimų, pašąmonių mechanizmų būna audringos. Neigiamos reakcijos į tai gali stipriai paveikti vaiką. Jis gali jaustis kaltas, bijoti ir nesuprasti kodėl suaugusieji taip reaguoja. *O juk taip vaikas pažįsta savo kūną*.
- Negrasinkite, nemoralizuokite.
- Nukreipkite vaiko dėmesį užsiimti kita veikla.
- Skatinkite vaiką „išsikrauti“. Rekomenduojama žaisti judrius, fizinį nuovargį skatinančius žaidimus.
- Jei intymių vaiko kūno vietų lietimas taptų įkyrus ir dažnas, svarbiausia ne drausti vaikui save liesti, o *bandyti suprasti, dėl kokių priežasčių, kokiose situacijose vaikui kyla nerimas ir kodėl jis malšinamas būtent tokiu būdu*.
- Jei žaidimas su genitalijomis kartojasi sistemingai, kartais net kelis kartus per dieną, o jokių neurologinių problemų vaikui nenustatyta, tuomet tėveliai turėtų pagalvoti, ar vaikui pakanka dėmesio, meilės ir švelnumo? Ar pakankamai laiko randate savo atžalai? Ar tarp jūsų yra glaudus ryšys? Ar atmosfera namuose gera?
- Gal vaikas neseniai patyrė didelį sukrėtimą (ko nors išsigando, su kuo nors susipyko, jam nepavyko ko nors padaryti)? Jei atsakymas teigiamas, tuomet vaikui tėvelių dėmesio reikia labiau nei bet kada.
- Dažniausiai perdėta stimuliacija užsiima emociškai pažeisti, nerimastingi, jautrūs vaikai, neprižiūrimi ar turintys raidos sutrikimų.

Reaguokite ir kreikitės į psichologą:

- Jei vaikas pradėtų save stimuliuoti dažnai ir negalėtų sustoti to daręs.
- Stimuliuotų save viešai.
- Jei ramūs pokalbiai su vaiku ir kitos aukščiau išvardintos priemonės nepadeda, verta apsilankyti pas psichologą, kuris žaidimų ir meno terapijos pagalba bei bendradarbiavimu su tėvais, padės vaikui susidoroti su sunkumais.
- Blogiausias scenarijus, kurio taip pat negalima atmesti – suaugusiųjų prievarta prieš vaikus.